

ילדי העדוה

גליון 164
פרו אחריו קדושים
י"ב אייר תשע"ה

הבית
ילדי העדוה
בנישואות מורינו הרב שליט"א

הכל חסד חינוכו!

מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדוה

ילדי העדוה בל"ג בעומר – תשע"ה

בזכותא דרבי שמעון

זכות לכל החיים

עבור ילדי החלאקה, לוקחים חלק
בהוצאות הכבירות של שמחת
הרשב"י ובתפילותיהם הזכות של
התינוקות של בית רבן
ותתברכו בכל הברכות מהשמים
ותראו ניסים ונפלאות
למעלה מדרך הטבע.

פרטים וציל: המשגיח 0527156621

דבר המשגיח

ילדים צדיקים ומתוקים
שלום וברכה!

מיומו השני של חג הפסח אנו
סופרים ומונים את הימים לקראת
חג מתן תורה יום אחד, שני ימים,
שלושה, עוד יום שמקרב אותנו
ליום הגדול, למה אנו סופרים?
מדוע מונים את הימים? והרי אין
אף חג שהתורה מצוה עלינו לספר
את הימים לקראתו?

אלא שבפסוקים ה', בקנין התורה,
חיבים אנו להתקדם צעד אחר
צעד, יום ועוד יום בהתעלות,
בהתקדמות עוד שלב, ועוד דרגה
עד שנגיע לדרגה בה נהיה ראויים
לקבלת תורה,

בלקוטי הלכות מבאר רבי נתן "אין
הקדוש ברוך הוא חפץ מהאדם
שיעשה עבודות גבוהות דוקא מה
שאין בכוון לעשות, רק ה' יתברך
חפץ שייעשה מה שאפשר לו, לפי
מדרגתו דהינו שילך מדרגה לדרגה
בבחינות שלם מצב ארצה וראשו
מגיע השמימה, שצריכין לילך
מדרגה לדרגה נמצא שאין האדם
צריך כי אם לעבד את ה' יתברך
לפי מדרגתו, דהינו שימשיך עצמו
מעט מעט.

כמו שאנו מבקשים בכל בקר
"שתרגילנו בתורתך" - לעמל,
להתקדם כל יום עוד קצת, עוד
מעט, עד שתהפך העבודה להרגל,
לחלק מאתנו.

כך נוכל להגיע מוכנים וראויים
לקבלת התורה.

ויהי רצון שזוהי...
א גוט שבת
המשגיח נפתלי ביק.

דוד היה מפזז ומקרקר בכל עוז להמתיק את כל הדינים מקלל
ישאל, ועל ידי זה נתקבלה התפלה של דוד. הוא זכה לנצח (מדת
הנצח) וזה מרמז בפסוק (תהלים ל"ה - כ"ו) "ירנו וישמחו חפצי
צדקי" - החפץ במדת צדק למתק דיניה, מי שרוצה להמתיק
את

הדינים,
רואים
שבאים
דינים,
אז
"ירנו
וישמחו
חפצי
צדקי".

דוד נדע
את כל
הדינים
שניש על
כלל עם
ישראל,

לכן הוא כל הזמן היה מפזז ומקרקר בכל עוז, כי החפץ במדת
צדק למתק דיניה, צריך שירנו וישמחו. וכל מי שרוצה דינים
נוראיים על ישראל הוא צריך רק לרנו, רק לשמח, שישירו וירנו
בשמחה רבה. אין שום דרך להמתיק את הדינים רק בשמחה
רבה, ואז היא נמתקת.

ולכן כתוב שבברכת הלבנה צריך להיות מבשם ושמח. בלוח
דבר בעתו הוא כותב שאילה שלא רוקדים בברכת הלבנה טועים.
כי בברכת הלבנה צריכים להמתיק את כל הדינים. לכן
צריכים לרקוד בכל השמחה, לשיר בכונה הנ"ל להמתיק
דינים.

אומר האמרי אמת שכל השמחה של דוד היתה שידע ששום
דבר לא מגיע לו. כל ההצלחה של דוד המלך היתה שהוא נדע
שכל מה שיש לו, הדבר הכי קטן. זה הכל חסד חסד. מעולם
הוא לא בא לה' בדרשות.

למה אדם לא יכול לרקוד כי קשה לו, כי מגיע לי זה, מגיע לי
זה, אני רוצה מדרגה כזו, עכשיו חסר לי משהו בבית, חסר לי
ברונחיות. אבל באמת צריך לדעת שלא מגיע לי כלום!

אשמורת הבוקר בצבצה אך החמה טרם הנצה כשנעור ר' יצחק. בשמחה ובכוונה החל באמירת פסוקי דזימרא עד סיום כל התפילה.

"איזוהי עבודה תמה", הרהר ר' יצחק בליבו, "הרי זו היא עבודה שנעשתה בבית המקדש עד תומה ואין אחריה המשך. מכיוון שעתה באה התפילה במקום הקרבנות תהיה, אולי, תפילה מושלמת רק תפילה כזו שהמתפלל סבור שהיא עשויה להיות תפילתו האחרונה; ברוך השם שזכיתי להתפלל עוד תפילה. מי יודע מה יביא איתו הרגע הבא?"

בתום התפילה והלימוד שאחריה פתח ר' יצחק אגוז קוקוס, שתה את חלבו ואכל את פריו, ואחר כך ניגש לראות מה מצבו של חברו הפצוע.

"בוקר טוב", הצהיל לו פנים. "איך אתה מרגיש הבוקר?"

הפצוע התבונן בו ולא השיב.

"היכול אתה לזוז ממקומך?"

בעינים הפקוחות נסתמן פחד. ר' יצחק הבין שהאיש אינו יכול עדיין, לדבר ולא לזוז. הוא הביא לו פירות והשקהו ממי הפלג אותם שאב בקליפת אגוז. האיש שתה, אכל מעט

ושב ושקע לשנת העלפון שלו.

ר' יצחק חזר לסייר מעט באי ושוב מצא דגיגים שנפלטו מן הים. באוספו אותם נתקל בגזעי עצים שהיו גם הם שלל הים. דבר זה העלה במוחו רעיון:

"אולי אוכל לחבר כמה עצים זה לזה ולבנות רפסודה?"

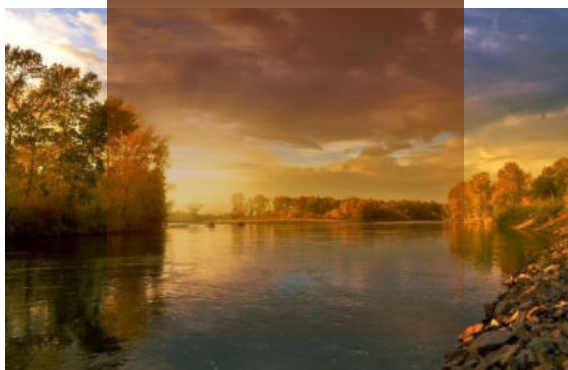
הרעיון הלהיבו והוא צבר קורות אחדות והערימן בפניה אליה לא הגיעו מי הים אף בשעת הגאות. עתה ניסה למצוא חבלים, ותחילה ניסה לקשור את הקורות בקני סוף, אך לא הצליח; הקנים נשברו תחת ידו. אחר נסיונות כושלים אחדים מצא צמחי בר שהיו ארוכים דיים וגמישים וחזקים למדי. צמחים אלו קלע ויצר מהם חבלים לקשירת גזעי העצים זה לזה. כחלוף שעות אחדות עמדה לרשותו רפסודה מוכנה לשיט.

כשהחל השפל בים תפס ר' יצחק בשתי קורות צרות וארוכות ששימשו לו כמשוטים והדף את הרפסודה למים. זו שקעה מעט, אך שבה וצפה והוא החל לחתור. מיומנותו בעבודה זו היתה מזערית, אך הסתכלותו הממושכת בעבדים האומללים שהשיטו את הספינה לימדה אותו מה עליו לעשות. הוא השקיע משוט אחד ואחריו שני, וכלי השיט שלו יצא לדרך.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

מבגד יצרפת

סיפור בהמשכים | פרק 10

תקציר: ר' יצחק ניצל לבדו והצליח להגיע לאי, באחד הימים פגש שם אדם והחליט לגשת אליו, המסכן היה נראה חלוש מאוד.

ר' יצחק ניסה להזיז את הישן והבחין שהלה נפגע בראשו. עדיין היה נטול הכרה. ר' יצחק שיפר, כמיטב יכולתו את תנוחתו של האיש והכין לידו פירות, אותם יוכל לאכול כשיתעורר. עתה ישב והתרכז לראשונה מזה זמן רב, בשינון דף גמרא על פה.

בהתנועעו קדימה ואחורה בקצב ניגון הגמרא העתיק הבזיקה לפתע מחשבה איומה בראשו: "איזוה יום היום? אבדתי את מנין הימים!"

ליבו של ר' יצחק התכווץ, והוא לא ידע מה יעשה. כל זמן שביו הקפיד על סדר הימים לפי שיטת "והיה אמונת עיתך", אך השינה הממושכת שישן לאחר ההרפתקה הימית שעבר טרפה את חשבונו.

"אולי שבת היום?"

אותה שעה צפה לעיני רוחו הגמרא במסכת שבת דף מ"ט: "היה מהלך בדרך או במדבר ואינו יודע מתי שבת מונה ששה ימים ומשמר יום אחד. אמר רב, ובבל יום ויום עושה לו כדי פרנסתו, אפילו בהאי יומא שהוא שומר."

"לפחות ידועה לי ההלכה ויודע אני כיצד עלי לנהוג", חשב ר' יצחק. "ובכל זאת... מאוד מאוד יחסר לי היום הקדוש".

בהתנערו חש במבטו של הפליט הנעוץ בו תוהה ונפחד. כשראה האיש את פניו של ר' יצחק התבהר מבטו, אך עדיין לא היה בכוחו לדבר והוא התקשה לשבת. ר' יצחק קילף למענו פרי והגיש לו לאכילה. הלה נגס מעט, ובעוד הפרי בידו שב ונרדם.

הערב רד והאור הלוחט הצטנן מעט. ר' יצחק התכונן לשנת הלילה. את רצפת סוכתו ריפד בענפים ובהשתרעו על משכבו ערך את חשבון הנפש היום יומי שלו כדרכו: הוא הודה לה' על החסדים הגדולים שעשה עימו, על הסכנות הגדולות שהוא ניצל מהם ועתה התאושש וזכה להציל נפש אדם.

ליבו של ר' יצחק התמלא תודה, שלווה וביטחון.

הקושר והמתיר - ה

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

ל"ט מלאכות שבת

○ כל קשר שדרך העולם כשקושרים אותו, משאירים אותו לזמן ארוך, אסור לקשרו אף שדעתו להתירו בו ביום.

○ ספר תורה שרגילים לקשרו, לא יקשרוהו בשפת בשני קשרים זה על זה אלא בקשר ועניבה,

ואפילו בשחרית אף שדעתו להתירו במנחה.

לקבל את העלון במייל או לכל ענין אחר - שלחו תודעה ל: N0527156621@gmail.com

שם _____ משפחה _____ ת"ת _____ כיתה _____
את התשובות אפשר להגיש עד יום ד'. • הפותרים נכונה יכנסו להגרלה.
ניתן לשלוח תשובות לפקס: 077-317-9305 לעונים תשובות בפקס להשאיר מסי' טלפון שנוכל לחזור.
פרסים מיוחדים למשתתפים בחברה לאמירת תהילים על עם ישראל

תהילים

איזה קשר אסור לקשר אף אם רוצה לפתחו בו ביום? (ל"ט מלאכות שבת)

איך צריך לקשר ספר תורה? (ל"ט מלאכות שבת)

מה הגימטריא של ממון? (לקוטי עצות)

קומיקס בדיסלב

סוף

מעזמק ליבנו שולחים אנו את ברכהנו לתהלים:

נחמן עזריאן ג"י ■ גתן שייך ג"י ■

לרגל הכנסת לנועם עול תורה ומצוות, יהי רצון שתזכו לעלות מעלה מעלה בעבודת ה'
וזכרכי תחסידות, בדרך רבנו הקדוש ומורינו הרב שליט"א.
מאחלים: ילדי הצדיק.

חזל
סוב

נא לה יעמדו על הכרמך

על אשר נדב לייבם אותם
ליטול חלק במפעל הגדול
"חברת ילדי הצדיק"

ליקוטי עצות

ממון ופרנסה

ח. המִשְׁקָע בהעֲבֹדָה זָרָה שֶׁהִיא תַּאֲוָה מִמּוֹן אֵינוֹ עוֹבֵד עֲבֹדָה זָרָה אַחַת, רק הוא עוֹבֵד כָּל הָעֲבֹדוֹת זָרוֹת שֶׁל כָּל הַשְּׂבָעִים אַמּוֹת, כִּי כָּל הָעֲבֹדוֹת זָרוֹת תְּחוּבִים בָּמֻמּוֹן, וְעֲלֵיהֶם צוֹחֶת הַשְּׂכִינָה מֵאֵה וְאַרְבָּעִים קִלּוֹ קִלְנִי מֵרָשִׁי קִלְנִי מִזְרוּעִי כְּמִסְפָּר מִמּוֹן עִם הָאֲרָבַע אוֹתִיּוֹת.

ט. עֲלִידֵי תַקוֹן הַבְּרִית קִדָּשׁ וְעֲלִידֵי הַתְּקַרְבוֹת לְצִדִּיקֵי אֲמֵת שֶׁהֵם שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, עֲלִידֵי זֶה נִצּוֹל מִתַּאֲוָה מִמּוֹן שֶׁהוּא עֲבֹדָה זָרָה חֹשֶׁךְ וְכִי' כִּנְיָ, וְנִתְקַשֵּׁר בְּאַלְקוֹת וְזוֹכָה שְׂאִיר וְזָרַח עָלָיו אוֹר פְּנֵי ה' לְחַזּוֹת בְּנֻעַם ה' וְכו'.

י. גַם יֵשׁ עוֹד תַקוֹן לְתַאֲוָה מִמּוֹן, דְּהֵינּוּ שֶׁיִּסְתַּכֵּל לִשְׂרֵשׁ שְׂמִשָּׁם בֶּאֱכָל הַמִּמּוֹן וְכָל הַהִשְׁפָּעוֹת וְעֲלִידֵי הַסִּתְּכָלוֹת שֶׁם יִתְבַּטֵּל תַּאֲוָתוֹ, כִּי שָׁם בְּשָׁרְשׁוֹ הַשְּׁפַע כְּלוֹ הוּא אוֹר צַח וּמִצְחָצַח וְתַעֲנוּג רוּחָנִי וְאִין מִתַּאֲוָה אֶלָּא לְמִטָּה. וְמִי הוּא הַפְּתִי יִסּוּר הֵנָּה לְהַשְׁלִיךְ תַּעֲנוּג רוּחָנִי וְלִקַּח תַּעֲנוּג עֵב. אֲבָל לְזֹאת הַהִסְתַּכָּלוֹת אֵי אֶפְשָׁר לְבֹא עַד שִׁתְּקוֹן בְּרִיתוֹ,

כְּמוֹ שֶׁתּוֹבַע וּמִבְשָׁרֵי אֲחֻזָּה אֶלּוֹהִים, שֶׁבִּתְחִלָּה צָרִיד לְתַשּׁוּן בְּשָׂר קִדָּשׁ, וְאִין יוֹכֵל לְהִסְתַּכֵּל בְּאַלְקוֹת וּבִשְׂבִיל זֶה עָקֵר הַתַּקוֹן שֶׁל תַּאֲוָה מִמּוֹן הוּא עַל דִּי בְרִית, וְכִשְׁמִתְקוֹן בְּרִיתוֹ אֵי אֶפְשָׁר לִפְלֹל לְתַאֲוָה מִמּוֹן.

אנשי הצדיק

שבתי הרץ י"ד

וכן היה קשה עליו מאוד מאוד העבודה שהיה צריך לעשות בכל יום. וכל כך היה קשה עליו, עד שלא היה אפשר לשא כלל העל, מגדל הכבדות שהיה קבד וקשה עליו מאוד מאוד. ורק עלידי צצה זו נשא עליו על העבודה, הינו שבכל יום היה חושב בדעתו שאין לו רק זה היום בלבד, ולא הסתכל על יום המחרת ועל זמן שלהבא כלל, רק כאלו אין לו רק זה היום לבד. ועל כן היה יכול לשא עליו על העבודה של זה היום לבד. כי על יום אחד לבד יכול האדם לקבל עליו כל מיני עבודות שבעולם, מאחר שהוא רק ליום אחד בלבד. וכשגמר העבודה של זה היום, אזי ביום המחרת חזר וקבל עליו העבודה של אותו יום המחרת. וכן נהג תמיד, שלא היה חושב בדעתו כי אם אותו היום לבד, ועלידי זה היה יכול לשא על עצמו על עבודתו שהיה קבד עליו מאוד. ובלא זה לא היה יכול לשא עליו כלל מחמת שהיה מרבה בעבודת השם מאוד, בכמה מיני עבודות בכל יום, והכל בטרקא וביגיעה גדולה ובקבדות גדול מאוד, עד שלא היה אפשר לשא עליו על כך כראים עלידי צצה הנ"ל, שלא היה חושב בדעתו רק אותו היום בלבד.

כבוד אב ואם

עובדות והלכות על המעווה החשובה

מספר בנו של ר' חיים קיינבסקי זצ"ל הגאון רבי יצחק שאול קיינבסקי שליט"א על אביו זצ"ל: "המושגים של אבא שלי בכבוד אב ואם, אי אפשר לתאר כלל.

הוא סיפר לי מספר פעמים: 'את כל השמות של הילדים, ואת כל השמות של הספרים שלי – הכל שאלתי את ההורים, אבא ואמא. כשרצינו לקרוא לילד שם או לספר שהוצאתי, שאלתי את ההורים, ומה שהם אמרו זה מה שעשיתי.'"

עוד מספר רבי יצחק שאול: "לא הייתה פעם אחת שאבא יצא מהעיר לפני שהלך לבקש ברכה מאביו, מרן הסטייפלער."

עוד סיפר: "כל השנים כשהיינו כילדים רוצים משהו בבית, ואבא אחז שלא צריך את זה מכל סיבה שלא תהא, אז אם היינו מאוד מאוד רוצים ולא יכולים להתאפק, היינו הולכים לסבא, לסטייפלער. כמובן לא לכל דבר הוא היה מסכים,

אבל כשהוא הסכים למה שביקשנו, או שסתא הסכימה, והם אמרו לאבא – באותו רגע הוא ביטל את דעתו. זה לא היה הסכמה של 'אין ברירה'. שהוא בעצם לא רוצה, אבל כך ביקשו אביו ואמו. אלא באותו הרגע זה היה נהפך אצלו לדבר של לכתחילה, כביכול מעולם לא אמר כלל משהו אחר."

שמעתי שר' חיים זצ"ל כאשר אמו הייתה חיה, היה הולך לבקרה בביתה מדי יום.

לאחר שנפטרה המשיך ללכת לאביו הסטייפלער יום יום עד יום פטירתו, אני זוכר זאת.

והוסיף בנו הגאון רבי יצחק שאול שליט"א: "אבא היה ממתין שסבא יסיים להתפלל שחרית והיה מקפל לו את התפילין.

לא פעם שמעתי את סבא אומר לאבא: 'אני מחפש באיזה מקום ר' ישעיה מדבר על נושא פלוני' (מרן הסטייפלער היה קורא לגיסו מרן החזון איש – 'ר' ישעיהו').

ר' חיים זצ"ל היה הולך לארון, מוציא כרד של החזון איש ומביא לסבא.

רפואה שלימה

סכנויה בת סנייה.
טוניה בת מסעדי.
רחל בת מסעדי.
טליה מסעדי בת סברניה.
רחל אודל בת סברניה.
נעים אלימלך בן הודיה.
איילת השחר בת הודיה.
הודיה בת לזליט.
הדסה בת שרה.
מלכה בת מרים.
אילנה בת לידיה.

הצלחה

שמשון בן אסתר ומשפחתו.
זאב בן אסתר ומשפחתו.
שרה אדל בת מינה ומשפחתו.
דוד בן רותית רחל אהרן בן רחל.
חנה בת ברינדל ליה.
בריינדל לאה בת חיה שרה.
מאיר בן דוניה שפרה.
נחמן בן קרל.
יואב בן כוכבה.
שרה בת איריאנה.
ייב בן דליה.
סוזן בן דליה.
מנחם בן שרה.
נחמן בן מינה.
נתן בן נחמה.
נחמה בת יהודית סוויט.
איל אברהם בן אסתר.
עסרם בן שושנה.
איתמר בן שושנה.

לעילוי נשמות

רה"ח בת ניסים זחנה.
אהרון בן אהרון.
בן ציון בן אברהם.
מאיר בן אברהם ומלינה.
עופרה חיה בת ירושה.

יהי רצון מן קדם אבותינו די בשמיא שתזכו בזכות הכל פיהם של תינוקות של בית רבן שאין בהם חטא לכל הישועות ברחמיך.

חברת תקוני הקלדי בשבת
17:00 - 18:00
חברת אבות וכונים בשבת
18:00 - 19:00
החברות הקבועות בימות החול
חברת תקוני הקלדי והלכה
17:25 - 19:00
חברת תהלים למען עם ישראל
19:00 - 19:30

כלם מזמנים לבוא כאן אישי, מצפה לראותכם המשיגים

להשקיע בבית

חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק

אשראי טלפוני	לידי המשגיח	בנדרים פלוס	בהוראת קבע	בהעברה בנקאית
חינו עכשיו: 02.532.532.4 שלוחה 2	הרב נפתלי ביק הי"ו 052.715.6621	כתבו בחיפוש: ילדי הצדיק	קוד מוסד 27397 על שם "ילדי הצדיק"	בנק מרכנתיל 17 סניף 621 חשבון 099930 על שם "ילדי הצדיק"

יבמה שאנשים יתרימו לילדי הצדיק

חורין הרב שליט"א ברכה היסטורית: